

Sygn. akt III Ca 820/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Barbara Glenc-Poślednik

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko D. P. (P.)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt V RC 108/14

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje adwokat K. J. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Gliwicach) kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy), w tym kwotę 13,80 zł (trzynaście złotych osiemdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu pozwanemu w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Barbara Glenc-Poślednik SSO Barbara Braziewicz SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka K. K. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego D. P. na rzecz córki z kwoty 300 zł do kwoty 500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że małoletnia we wrześniu 2014 r. idzie do przedszkola, co wiąże się z dodatkowymi kosztami jej utrzymania, a pozwany nie łoży na utrzymanie córek K. i A., gdyż obecnie jest w Zakładzie Karnym w W..

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy Gliwicach wyrokiem z dnia 11 marca 2015 roku zasądził od pozwanego D. P. na rzecz małoletniej powódki K. K. alimenty w wysokości po 350 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki – M. G. do dnia 20 każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 marca 2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym

w Gliwicach z dnia 18 maja 2010 roku w sprawie V RC 76/10, a w pozostałej części powództwo oddalił oraz nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności. Nadto nakazał pobrać od pozwanego D. P. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Gliwicach) tytułem kosztów sądowych kwotę 30 złotych oraz tytułem opłaty za klauzulę wykonalności kwotę 6 złotych a także przyznał pełnomocnikowi z urzędu adwokat K. J. zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w wysokości 60 złotych plus należny podatek Vat i poleca wypłatę tych kosztów z sum budżetowych.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że K. K. urodzona (...) jest córką D. P. i M. K.. Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w dniu 18 maja 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt V RC 76/10 pozwany D. P. zobowiązał się łożyć na rzecz małoletniej powódki K. K. alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej powódki M. K., począwszy od 1 maja 2010 r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat.

M. K. w chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego mieszkała z mamą i dziećmi: K. i starszym W.. Za czynsz płacili 700 zł, za prąd – 100 zł miesięcznie, a za gaz – 70 zł, co drugi miesiąc. Średni koszt utrzymania córki oceniła na kwotę około 300-400 zł miesięcznie. Otrzymywała rentę rodziną, która wynosiła 933,44 zł netto miesięcznie.

D. P. w chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego, oprócz córki K. miał syna P.. Pracował i zarabiał 984 zł netto miesięcznie. Mieszkał z dzieckiem oraz z jego matką w mieszkaniu, w którym czynsz wynosił 200 zł, opłata za prąd – 200 zł, co drugi miesiąc i za gaz – 50 zł, co drugi miesiąc.

Aktualnie małoletnia powódka K. K. uczęszcza do przedszkola Miejskiego nr 8 w G. i jest dzieckiem zdrowym. Opłata za przedszkole wynosi miesięcznie około 250 zł. Na wyżywienie matka powódki wydaje około 300 zł miesięcznie, na odzież 700 zł rocznie. Na środki czystości i do pielęgnacji matka powódki wydaje około 100 zł miesięcznie, na zabawki i pomoce do rozwoju dziecka - około 50 zł miesięcznie. Córka uczęszcza do (...) G. ul. (...) raz, dwa razy w miesiącu i musi kupować dla niej i dla siebie bilety na przejazd w obie strony co kosztuje 3,20 za osobę dorosłą i 1,60 zł za dziecko w jedną stronę. Nie kupowała ostatnio córce żadnych elementów wyposażenia mieszkania. Koszt utrzymania małoletniej powódki zależy też od jej stanu zdrowia. Ostatnio przez tydzień chorowała z powodu epidemii grypy w przedszkolu, w 2014 roku chorowała z powodu zapalenia oskrzeli i infekcji górnych dróg oddechowych. Rodzina pozwanego nie pomaga w utrzymaniu małoletniej.

Aktualnie M. G. (poprzednio K.) ma 24 lata i nie jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako bezrobotna, bo brakowało jej dokumentów do rejestracji. Zamierza się zarejestrować. Korzysta z pomocy socjalnej w formie świadczeń rodzinnych na 3 małoletnich dzieci w postaci 3 zasiłków rodzinnych aktualnie po 106 zł miesięcznie każdy, z dodatku z tytułu samotnego wychowania małoletniego W. i A. w wysokości 170 zł miesięcznie, z dodatku z tytułu wychowywania małoletniej A. K. (1) w rodzinie wielodzietnej w wysokości 80 zł. Otrzymała też jednorazowy dodatek do zasiłku rodzinnego w wysokości 100 zł z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego przez małoletniego W. i K. K.. Otrzymywała rentę rodzinną, która od 1 marca 2014 wynosiła 785,67 zł, a od 1 października 2014 roku także 785,67 zł do 31 stycznia 2015 roku. Do stycznia 2015 roku była uczennicą Policealnej Szkoły (...) w G., gdzie ukończyła II semestry. Naukę przerwała, ponieważ nie miała postępów i z tego powodu utraciła rentę od 1 lutego 2015 roku. Od września 2014 roku do stycznia 2015 roku brała udział w projekcie „Czas na zmiany” organizowany przez (...) w G. i w lutym 2015 roku otrzymała z tytułu udziału 729 zł. Na czas tego kursu córka A. miała finansowany pobyt w przedszkolu o nazwie G.. Jej dochód za 2013 r. wyniósł łącznie 15.722,10 zł (w tym: z tytułu emerytur – rent krajowych 15.570,10 zł i z tytułu umowy o dzieło-zlecenie 152,00 zł). Od marca 2015 roku nie ma stałych źródeł dochodu. Ma na utrzymaniu syna W. K. ur. (...) w G., którego ojcostwo nie jest ustalone, K. K. ur. (...) w G. i A. K. (1) ur. (...) w G., której ojcostwo zostało ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 20 lutego 2015 roku w sprawie V RC 107/14. Nie wszczęła jeszcze egzekucji alimentów. Mieszka z mamą A. K. (2), która jest emerytką i najemcą lokalu oraz z K. G., z którym dnia 31 grudnia 2014 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w G. zawarła związek małżeński i obecnie nosi jego nazwisko. Mąż ma na utrzymaniu 2 małoletnich synów: J. G. lat 6 i B. G. lat 3, na rzecz których ma zasądzone alimenty w wysokości 450 zł. Mąż pracuje dorywczo. Aktualnie nie ma pracy, gdy ją miał zarabiał około 1.600 zł. M. G. dzieli się opłatami za lokal, który zajmuje z mamą i mężem i przeznacza ze swej strony na to około 300 zł. Mama jest

zadłużona z tytułu czynszu na kwotę około 80.000 zł. M. G. w lokalu mieszka od urodzenia, a gdy ukończyła 18 rok życia obciążono ją ¼ należności za czynsz i z tego tytułu ma zaległość w wysokości około 20.000 zł, której nie spłaca z powodu braku środków. Rodzina ma orzeczoną eksmisję, z tym że M. G. z dziećmi ma zapewnione prawo do lokalu socjalnego. Korzysta z pomocy asystenta rodziny na jej prośbę, który pomógł jej sporządzić wniosek o anulowanie zadłużenia i zamierza złożyć wniosek o przydział lokalu z zasobów Gminy G. gdyż termin na lokal eksmisyjny jest bliżej nieokreślony.

Pozwany D. P. aktualnie ma 38 lat i przebywa w Zakładzie Karnym w W., gdzie od 8 listopada 2012 r. odbywa karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na 2018 r. Aktualnie pracuje w zakładzie karnym odpłatnie na ¾ etatu z wynagrodzeniem brutto 1.000 zł miesięcznie. Przed pozbawieniem wolności pozwany pracował w ochronie i zarabiał średnio około 1.200 zł netto. Koszty jego utrzymania w zależności od miesiąca wynosiły około 500 zł, obecnie koszty utrzymania to 500 zł alimentów na syna. Pozwany oprócz K. K. i syna ma na utrzymaniu córkę A.. Pozwany kwestionuje swoje ojcostwo wobec małoletniej K. K..

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. oboje rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci, a zakres tego obowiązku wyznacza z jednej strony poziom usprawiedliwionych potrzeb osób alimentowanych z drugiej zaś – zarobkowe i majątkowe możliwości każdego ze zobowiązanych (art. 135 § 1 k.r.o.). Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków, na żądanie każdej ze stron, może zostać zmieniony. Sąd wskazał, że podwyższenie alimentów następuje, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, a dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności mają charakter trwałe, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Mając na względzie powyższe, Sąd wskazał, że od daty ustalenia obowiązku alimentacyjnego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Gliwicach z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt V RC 76/10 upłynęło blisko 5 lat. Obecnie powódka K. K. uczęszcza do Przedszkola Miejskiego nr 8 w G., co prowadzi do wniosku, że potrzeby małoletniej bez wątpienia nie uległy zmniejszeniu.

Małoletnia powódka K. K. domagała się podwyższenia alimentów z kwoty 300 zł do kwoty 500 zł miesięcznie, a więc o kwotę alimentów wyższą o 200 zł miesięcznie.

Sąd zwrócił uwagę, że matka małoletniej podejmuje osobiste starania o utrzymanie córki K. K., poprzez bieżące zaspakajanie podstawowych potrzeb córki i również poprzez zapewnianie jej stałej opieki. Pozwany nie czyni osobistych starań w wychowaniu córki, w związku z czym, winien w większym zakresie przejąć na siebie obowiązek dostarczania powódce środków utrzymania.

Sąd wskazał, że pozwany jest zdolny do pracy. W chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego zarabiał 984 zł netto miesięcznie. Aktualnie pozwany pracuje w zakładzie karnym odpłatnie na ¾ etatu z wynagrodzeniem brutto 1.000 zł miesięcznie. Sąd uznał, że gdyby pozwany nie był pozbawiony wolności, mógłby znaleźć odpowiednie zatrudnienie z wyższym wynagrodzeniem niż obecnie w zakładzie karnym (przed osadzeniem zarabiał około 1.000 zł netto, a obecnie 1.000 zł brutto).

Sąd wskazał również, że świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 roku o pomocy osobom uprawnionym do alimentów podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji oraz świadczenia dla rodziny zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego (art. 135 § 3 k.r.i.o.), w związku z czym Sąd nie uwzględnił przy ocenie stanu majątkowego powódki świadczeń, które otrzymuje matka z pomocy społecznej na małoletnią powódkę.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, iż pozwany powinien partycypować w kosztach utrzymania małoletniej powódki przekazując na jej rzecz kwotę po 350 złotych miesięcznie, oddalając powództwo w pozostałym zakresie uznając je za wygórowane zarówno z punktu widzenia możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego jak i

usprawiedliwionych potrzeb dziecka ocenianych przez pryzmat stopy życiowej obojga rodziców dziecka, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi sąd nadał na podstawie art. 333 § 1 kpc.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli przepisu art. 100 k.p.c.

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t. ze zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanego, na rzecz Skarbu Państwa, część kwoty kosztów sądowych – w tym część nieuiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód jest zwolniony z mocy ustawy w wysokości 36 zł, o czym orzeczono w punkcie czwartym sentencji.

Sąd w oparciu o § 2 ust. 3 i § 7 ust.1 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) przyznał pełnomocnikowi z urzędu zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelację od tego orzeczenia wniósł pozwany zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na niewłaściwym uznaniu, że nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., uzasadniająca podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa w całości, jak również o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie małoletnich powodów przyjmując podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne.

Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Stosownie do art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zasadność tego roszczenia jest uwzględniona przez zakres obowiązku alimentacyjnego, który stosownie do art. 135 k.r.o., uzależniony jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków określonych w art. 138 k.r.o. rozumie się „istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych” (Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Komentarz, red. prof. dr hab. K. P., Wydawnictwo C.H. B., wydanie 3, s. (...)). Zmiana stosunków musi się odnosić do wszelkich zmian w statusie ekonomicznym skutkującym zmianą zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmiany zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Uwzględnienie roszczenia (obniżenie alimentów) wymaga zatem wykazania, że zmiana taka nastąpiła po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego świadczenie alimentacyjne, a więc po 28 października 2008r., kiedy to uprawomocnił się wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 20 sierpnia 2008r. w sprawie I RC 1056/07 ustalający zakres dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w punkcie 4 uchwały z dnia 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86) przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Obowiązek alimentacyjny, musi uwzględniać wynikający z art. 96 § 1 k.r.o. obowiązek rodziców troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanego do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969r., III CRN 350/69; uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/87), przy czym obowiązek dostarczania, w ramach obowiązku alimentacyjnego, środków utrzymania i wychowania przez rodziców na rzecz dziecka nie obejmuje świadczeń zwyczajowo przyjętych i życiowo celowych, ale niesłużących zaspokajaniu bieżących usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2008r., I OSK (...)).

Przenosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego, Sąd Okręgowy podziela ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy, że potrzeby małoletniej na przestrzeni ostatnich pięciu lat wzrosły.

Niemniej jednak, wskazane powyżej ustalenie wzrostu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, musi uwzględniać również zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które wyznaczają górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 r., III CRN 470/71; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71). Zgodnie z uchwałą Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. (III CZP 91/86) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W uzasadnionych przypadkach obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie, np.: niewykonywanie przez zobowiązanego wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, podjęcie zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin, bądź też praca dorywcza.

Nie można również pominąć, iż stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanego polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Mając na względzie powyższe, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż zostały dopełnione przesłanki podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego. Sąd ten prawidłowo stwierdził, że po stronie powódki nastąpił wzrost kosztów utrzymania, spowodowany ogólnymi kosztami wzrostu utrzymania, szczególnie wzrastającymi po okresie ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego, jak również z uwzględnieniem procesów inflacyjnych, które przez okres niemal pięciu lat, spowodowały, że ustalony poprzednio obowiązek alimentacyjny jest nieadekwatny do aktualnych potrzeb małoletniej powódki.

Również ustalenia co do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego nie były wadliwe. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego dopuszczalne jest stwierdzenie, że obniżyły się realne dochody powoda, które nie decydują o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Tymczasem jego możliwości zarobkowe uległy podwyższeniu, co bez dokładnej analizy, należało oprzeć wyłącznie na zakresie wzrostu płacy minimalnej, które to wynagrodzenie

pozwany uzyskiwał w chwili ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego. W chwili ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego wynagrodzenie minimalne wynosiło 1.317 zł (obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r., M.P. z 2009r. Nr 48, poz. 709). W chwili wyrokowania przez Sąd I instancji wysokość minimalnego wynagrodzenia w 2015r. wynosiła 1.750 zł (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r., Dz.U. z 2013r., poz. 1074). Wysokość podwyższonego obowiązku alimentacyjnego mieści się zatem w zakresie wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę, bez konieczności dokonania szczegółowego ustalenia możliwości zarobkowych pozwanego. Tym samym podwyższenie obowiązku alimentacyjnego było uzasadnione zaistnieniem przesłanek z art. 138 k.r.o.

Uznając zatem zaskarżone orzeczenie za prawidłowe, a apelację za bezzasadną, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c.

Wynagrodzenie adwokat K. J. z tytułu udzielonej pomocy prawnej świadczonej pozwanemu w postępowaniu odwoławczym przyznano w oparciu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 615 w związku z § 2 ust. 3 w związku z § 7 ust. 1 pkt 11, § 13 ust. 1 pkt 1, § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 461 z późniejszymi zmianami)

SSR(del.) Barbara Glen – Poślednik SSO Barbara Braziewicz SSO Andrzej Dyrda